

[Bue Bjørner.]

gaaende ærede Ordførere, kom jeg uvilkaarlig til at tænke paa J. K. Lauridsens bekendte Sammenligning mellem de Drifter, der kan sætte Lidenskaberne stærkest i Bevægelse, og han kendte endda ikke det, der kan sættes i Gang, naar der er Tale om Tipstjeneste.

Der har fra forskellige Ordføreres Side, ja, næsten fra alle Sider, været udtalt stor Interesse for Idrætten. Den har haft baade Hjerterum og Husrum hos alle, og man har heller ikke kunnet afstaa fra at give praktiske Eksempler paa Idrætsudfoldelse, Udfoldelse af den ædlest Idræt her i Salen, Stemmeffiskeri.

Som allerede vor Ordfører ved første Behandling, det ærede Medlem Hr. Tholstrup, udtalte, er vi fra Retsforbundets Side skarpe Modstandere af dette nye Spille-system, som gennemføres dels for at skaffe flere Penge i Statskassen, dels for ad Spilleriets Vej at skaffe Midler til Anvendelse for Idrætsorganisationer og forskellige kulturelle Formaal. Jeg skal i saa Henseende henvise til de Bemærkninger, der fra vor Side blev fremsat ved Lovforslagets Behandling her i Tinget den 21. Januar i Aar.

Siden dengang har der jo rejst sig et voldsomt Røre om Tipstjenesten. Fra Gymnastik- og Idrætsfolk er der indkommet et Utal af Henvendelser til Regering og Rigsdag. Mange afviser Ideen om Tipstjeneste, andre gaar stærkt ind for, at Lovforslaget gennemføres. Af Betænkningen fremgaar det endvidere, at en Række Institutioner, bl. a. Danmarks Lottekorps, Dansk Røde Kors, Spejderkorpset, De Unges Idræt, Frivilligt Drengelandsforbund og Landsforeningen til Sindssygdommens Bekæmpelse, har meldt sig som Liebhave til alle de rare Penge, som nu skal komme ind gennem Salg af Lodsedler eller Tipskuponer. Jeg synes ikke, det er nogen Æresstøtte, disse Organisationer er kommet paa ved at faa skrevet deres Navne i Betænkningen, men jeg synes, de fortjener at staa der til Skræk og Advarsel.

Blandt de ivrigste Talsmænd for Tipningen finder vi Dansk Idræts-Forbund, og jeg kunde godt lide at henvise navnlig til Dansk Idræts-Forbunds Skrivelse af 11. Marts, der findes optrykt som Bilag 15 til Betænkningen. Hvis jeg skal karakterisere denne Henvendelse til Folketingsudvalget, kommer jeg til at bruge et Udtryk, som jeg ved, at den højtærede Finansminister ikke synes om, vi bruger fra Retsforbundets Side, Udtrykket „fræk Selvfølgelighed“, men jeg kan ikke finde noget bedre i Øjeblikket.

Her fortæller Dansk Idræts-Forbund

først om, hvorledes det har administreret sine 3 600 Foreninger med i alt 650 000 Medlemmer fra et beskedent Sekretariat ved Østerbrogade, bestaaende af 2½ smaa, lavloftede Værelser, ved Hjælp af 1 Sekretær og 2 Kontordamer, og peger, med Rette, med Stolthed paa, at man har gjort dette for 20 000 Kr. om Aaret. Men saa kommer Kravene. Efter at man har fortalt om de store Lejligheder eller Palæer, som man i Norge og Sverige har installeret Organisationerne i, kommer Kravene med „fræk Selvfølgelighed“: 150 000 Kr. om Aaret til Dansk Idræts-Forbunds egen Administration og 150 000 Kr. til Administration af 18 Specialforbund, der ikke kan klare sig selv. Efter at det er nævnt, at Forbundets Distrikter egentlig burde have henimod ½ Mill. Kr., kommer der forskellige Beløb: til Uddannelse af Foreningsledere 20 000 Kr. om Aaret, til Uddannelse af professionelle Instruktører, Folk, der lever af at give Undervisning, 125 000 Kr., til Uddannelse af Amatørinstruktører 300 000 Kr., og for at overvaae disse uddannede Amatørinstruktører skal der yderligere ansættes 100 professionelle Instruktører, som vil koste 850 000 Kr. om Aaret, foruden at de skal have 375 000 Kr. til Rejsedæster og 30 000 Kr. til at køre paa Jernbane for. Saa er der ogsaa tænkt paa Lægeundersøgelse af Idrætsudøverne. Det vil koste 1 050 000 Kr. om Aaret, og yderligere skal der oprettes mindst 20 Idrætsklinikker, som hver vil koste 50 000 Kr. at oprette, altsaa i alt 1 Mill. Kr., og som det aarligt vil koste 30 000 Kr. at drive. Desuden vil der til Oplysning og Propaganda og til Tidsskrifter medgaa 50 000 Kr., til Deltagelse i Kongresser og Mesterskabskampe 100 000 Kr. og til Materiel til Foreninger, der ikke selv kan skaffe sig det, 100 000 Kr.

Jeg gentager: med „fræk Selvfølgelighed“ forlanger Dansk Idræts-Forbund, at man skaffer det disse Kæmpebeløb, og Forbundet synes endda at være misfornøjet med det, Tipsloven vil kunne yde det.

Fra Dansk Idræts-Forbunds Side regner man i den Skrivelse, jeg har citeret, med, at der i alt vil blive spillet for 40 Mill. Kr. aarligt. Heraf vil Statsafgifterne efter det oprindelige Forslag andrage 8 Mill. Kr., og Vinderne skal i Gevinster have 20 Mill. Kr., hvoraf Staten yderligere vil tage 3 Mill. Kr., altsaa foreløbig 11 Mill. Kr. til Staten. Administrationen af denne Spilleanstalt vil koste 5 Mill. Kr. Der vil saa blive tilbage til Idrætten og til kulturelle Formaal 7 Mill. Kr., hvoraf Idrætten skulde have 2,7 Mill. Kr., heraf Dansk Idræts-Forbund de 2,4